

Frydenborg efter Elisabeth juni 99

Hr. Frydenborg tjener i kongens gård
Han giver liden Kirsten sit hjerte og sit ord

Hun plukke de blomster både hvide og blå
Dem skal du Frydenborg bære på

Ti stille jomfru sig ikke så
Man ved aldrig hvem der hører derpå

Lad høre hvem der høre vil
Om de det selv så jeg svarede derpå

De ord de kom da for dannerkongen ind
Han gik til Frydenborg med vrede i sind

Og hør du Frydenborg favr og fin
Og har du lokket datteren min

Ja har jeg lokket datteren din
Så var hendes vilje ligeså god som min

Og har jeg lokket liden Kirstin
Da beder jeg hun må blive kæresten min

I fangetårnet satte de Hr Frydenborg
Og der sad han i otte lange år

Ja der sad han i otte år
Til han fik skæg som et jomfruhår

Liden Kirstin ganger i rosenlund
Hun plukker de blomster hvide og blå

Kongen ud af vinduet så
Har du ikke glemt ham Frydenborg endnu

Dannerkongen spurgte Hr Frydenborg
Hvordan har du levet i alle disse år

Hr Frydenborg svarte kongen de ord
"Jeg længes ikke mere idag end igår"

Så bandt de Hr Frydenborg op i et træ
Og så slagtede de ham som bønder slagter kvæg

Så tog Hr Frydenborg og lagde ham på disk
Så skar de ham op som bønder skærer fisk

Så tog de Hr Frydenborgs hjerte så fin
Så stegte de det udi Eddike og vin

Ja så tog de Hr Frydenborgs hjerte så let
Af det der lavede de så underlig en ret

De bar den ret i højenloft ind
Der sad liden Kirstin så sorig i sind

Ret aldrig har jeg smagt bedre mad
Den gør mit hjerte så underlig glad

Så sagde den svend som retterne indbar
"Det var Hr Frydenborgs hjerte du åd"

Var det Hr Frydenborgs hjerte hjerte så fin
Så skal denne kniv gøre mit hjerte stor men

Så tog hun den kniv som på bordet lå
Så stak hun den op i ærmet så rød

Nu kom der bud for dannerkongen ind
Liden Kirstin hun ligger i kamret og er død

Dannerkongen ind ad vinduet så
Han så sin datter på gulvet lå

De jomfruer stod og redte hendes hår
Han kunne næppe se sin datter for blod

"Og herre gud nåde mig arme mand
nu har jeg forrådt mit eneste barn."

"Og havde jeg blot vidst at han var hende så huld
så havde jeg dem ej skilt for tusind tønder guld"

For sønden den kirke der lagde de hende
For norden den kirke der lagde de ham

Der vokste blomster på begge deres bryst
De vokste ja de vokste så det var en lyst

De voksede over den kirkeknop
De voksede tilsammen med begge deres top

OK:

Første udgave til Ole og Elisabeths sangversion

Frydenborg efter Elisabeth 11. oktober 1999

Har du ikke glemt ham Frydenborg endnu

Hr Frydenborg tjener i kongens gård
Han giver liden Kirsten sit hjerte og sit ord

Hun plukke de blomster både hvide og blå
Dem skal du Frydenborg bære på

Ti stille jomfru sig ikke så
Man ved aldrig hvem der hører derpå

Lad høre hvem der høre vil
Om de det selv så jeg svarede derpå

Omkvæd

De ord de kom da for dannerkongen ind
Han gik til Frydenborg med vrede i sind

Og hør du Frydenborg favr og fin
Og har du lokket datteren min

Ja har jeg lokket datteren din
Så var hendes vilje ligeså god som min

I fangetårnet satte de Hr Frydenborg
Og der sad han i otte lange år

Ja der sad han i otte år
Til han fik skæg som et jomfruhår

Musik

Liden Kirstin ganger i rosenlund
Hun plukker de blomster hvide og blå

Kongen ud af vinduet så

Så tog de Hr. Frydenborg og fangetårnet ud
Hans hår det var hvidt og hans skæg ligeså

Omkvæd

Så bandt de Hr Frydenborg op i et træ
Og så slagtede de ham som bønder slagter
kvæg

Så tog Hr Frydenborg og lagde ham på disk
Så skar de ham op som bønder skærer fisk

Så tog de Hr Frydenborgs hjerte så fin
Så stegte de det udi Eddike og vin

Ja så tog de Hr Frydenborgs hjerte så let
Af det der lavede de så underlig en ret

De bar den ret i højenloft ind
Der sad liden Kirstin så sorrig i sind

Ret aldrig har jeg smagt bedre mad
Den gør mit hjerte så underlig glad

Så sagde den svend som retterne indbar
"Det var Hr Frydenborgs hjerte du åd"

Musik

Var det Hr Frydenborgs hjerte hjerte så fin
Så skal denne kniv gøre mit hjerte stor men

Så tog hun den kniv som på bordet lå

Så stak hun den op i ærmet så rød
Nu kom der bud for dannerkongen ind
Liden Kirstin hun ligger i kamret og er død

2. udgave til Ole og
Elisabeths
sangversion

Dannerkongen ind ad vinduet så
Han så sin datter på gulvet lå

De jomfruer stod og redte hendes hår
Han kunne næppe se sin datter for blod

"Og herre gud nåde mig arme mand
nu har jeg forrådt mit eneste barn."

"Og havde jeg blot vidst at han var hende så
huld
så havde jeg dem ej skilt for tusind tønder
guld"

Omkvæd
For sønden den kirke der lagde de hende
For norden den kirke der lagde de ham

Omkvæd

Der voksede blomster på begge deres bryst
De voksede ja de voksede så det var en lyst

Omkvæd
De voksede over den kirkeknop
De voksede tilsammen med begge deres top

Omkvæd

OK: